DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. | ZATURDAG den 2den JULY, 1825. | N. 26

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedowe Wm. Lee.

Fiscaal's Kantoor, den 1sten July 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal.

WM. HK GORSIRA Tweede Klerk.

Gouvernements Secretary,
op Curaçao den 28sten Juny 1825.

DE Brieven Zak welke ter Gouvernements Secretary opgemaakt wordt om naar Amsterdam verzonden te worden met het Brikschip Snelheid gevoerd door Schipper E Clausen, zal tot op Saturdag den 2den der maand July des namiddags om twee ure gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris.

W. PRINCE.

Den 17den Juny 1825.

DE ondergeteekenden, ABM. DEVEER, JR als gemagtigde van den Weledele Heer THEODS. JUTTING als testamentaire en G. VOS, J. Z. Weesmeester als gesurrogeerde Executeuren over den Boedel van wylen WILLIAM MARTIN, zullen op den 4den der aanstaande maand July by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Den opstal van een Huis en Gronde gelegen aan de Overzyde dezer Haven op de Roode Weg, Wyk 5 Huis No. 317 — Als mede eenige Slaven, Meubelen, en Huissieraden.

ABM. DEVEER, JR.
G. VOS, J. Z.

Den 24sten Juny 1825.

DE ondergeteekende Tweede genoemde in de firma van ISAAC & MOIZE PINEDO maakt by dezeaan het geeerde publiek bekend dat gezegde firma niet langer zal continueeren en dat elk één afzonderlyk zal teekenen

MOIZE PINEDO.

June 24, 1825.

NOTICE

THE undersigned being about to leave this island, makes known, that the Business of his House, will be transacted during his absence by his Attorney Mr M C HENRIQUEZ

PHILIP ROBINSON.

By gebrek aan staatkundig nieuws hebben wy geplaatst het volgende artikel behelzende een kort overzigt der voornaamste staatkundige gebeurtenissen sedert het begin van 1824:

De vooruitzigten, die, met de opening des jaars 1824, de party van het onbepaalde gezag en de verspreiding van duisternis over Europa toelachten, zyn slechts gedeeltelyk vervuld, en dan nog op eene wyze, die alle voorstanders van dat stelsel met schaamte en smart moet vervullen, indien de menschelykheid niet geheel by hen is uitgedoofd. Spanje, dachten zy, zou, na de gebeurtenissen in den herfst van 1823, waarin de groote massa des volks zoo duidelyk zynen afkeer tegen het stelsel der konstitutie getoond had, gereedelyk weder van zelve tot het oude terugkeeren; die voorstanders van het oude (wy vertrouwen zulks naar den aard der liefde) hoopten, dat de volstrekte magt, na de straf van eenige hoofden der konstitutionelen, weder even als voor 1808 vreedzaam en onbelemmerd haren loop zou hervatten, en Spanje, wel met den kanker der misbruiken, die sedert eeuwen aan [illegible] [illegible] maar zonder de stuiptrekkingen van burgertwist en vervolging, zou toonen, dat de overgang van vryheid tot willekeur even onbloedig en gemakkelyk was, als die van willekeur tot vryheid, blykens de omwenteling van 1820, geweest was. Doch hoe deerlyk is men in die verwachting teleur gesteld! Ferdinand, op zynen troon hersteld, heeft zich met de raadgevers van 1814 omgeven; doch Spanje is nog ongelukkiger, dan op dat tydstip. Toen namen de bevoorregte standen, adel en geestelykheid, doch vooral de laatste, het bestuur weder in handen, en regeerden Spanje zes jaren lang met eene yzeren roede. Doch dit was een dragelyk wee, in vergelyking van hetgene na de tegenomwenteling van 1823 gebeurde. De servilen zagen geen middel, om deze [illegible] tot stand te brengen, dan door de kracht en hulp der geestelykheid. Deze werd dus [illegible] genomen. Zy zette het gemeen op, en [illegible] de tyger eenmaal was losgelaten, zag men [illegible] tooneelen als in Frankryk in 1792 en 1793 onder het schrikbewind. De [illegible] was [illegible] een geessel voor Spanje, maar zy ontzeende hare krachten aan het gepeupel [illegible] overal de konstitutionelen als slagtvee vermoordde, en de schyn [illegible] teregtstellingen der revolutionnaire regtbanken van Frankryk of den bloedraad van Alva vernieuwde. Wat zeggen wy? vernieuwde? neen! overtrof, verre achter zich liet. Hebben wy niet gelezen van *zesentwintighonderd* menschen in drie maanden vermoord, of zoo het heet teregtgesteld? dit maakt meer dan *tienduizend* menschen in het jaar, en wanneer de Heilige Staatkunde [de eerste bewerkster van al dit onheil] zulks niet belet, of er geene omwenteling komt, die dit schrikbewind omver werpt, zoo zal het herstelde Spanje de eere hebben, van in zes jaren ruim driemaal zoo veel slagtoffers te hebben doen vallen, als Alva in Nederland, binnen denzelfden tyd. Edele nayver! Verhevene roem, van in het Moederland de kettery, de vryheidsliefde met eene nog krachtiger hand te hebben uitgeroeid, dan de destyds onvergelykelyke dienaar der legitimiteit — Alva!

Uitgeroeid! maar heeft Alva dit dan gedaan? Hy hoopte en zeide het wel, maar het was zoo gelyk wy allen weten. Zal het dan nu zoo zyn? Wy herinneren ons, dat, in de laatste jaren van Napoleon, een eerlyk Duitscher zeide: "*Tegen God zal de Satan niet bestaan!*" En wy herhalen dit met volle vertrouwen in het tegenwoordige geval, want zoo er ooit een tyd geweest is, waarin de Satan op Aarde geregeerd heeft, het is tegenwoordig in Spanje. De inquisitie is op het punt van hersteld te worden Domheid, bygeloof, dweepery, bloeddorst, Godtergende onregtvaardigheid, meineed en roofzucht, dit alles vereenigt zich tegen de vrienden eener gematigde en verlichte vryheid in hun Vaderland. Doch verscheidene blyken schynen zich optedoen, dat het kwaad zyn toppunt bereikt heeft en eerlang voor beter plaats zal maken. Reeds geeft Frankryk zyn misnoegen te kennen over de onuitwischbare schande, die het grauw der legitimiteit aandoet, welke het voorgeeft te verdedigen:—reeds trekt die mogendheid van hare troepen terug, en dreigt de verdwaalde servilen aan hun lot over te laten. reeds spreekt men van konstitutionele benden en vaartuigen..... Laat ons hopen, dat Spanje eerlang zyn lyden zal hebben uitgeleden.

De koning van Portugal raadpleegt met veel meer wysheid en omzigtigheid de behoeften zyns volks, na dat hy de aanslagen eener God vergetene Jezebel en van eenen ontaarden zoon heeft verydeld. Het is waar, de konstitutie, die hy schynt te geven, mist de meeste vereischten eener grondwet, naar de behoeften des tyds en des volks; de afgevaardigden hebben hoegenaamd geene magt, en worden slechts geraadpleegd; de adel en geestelykheid hebben elk zoo veel als het geheele volk in te brengen; maar het is reeds veel, dat er op de grenzen van een gewest als Spanje, waar de naam van vertegenwoordiging reeds een gruwel is, zich eene vertegenwoordigende Vergadering vestigt, die den koning ten minsten het goede mag raden.

De Overzeesche Volkplantingen dier beide gewesten schynen hunne vryheid thans voor goed te hebben verkregen. Men vermoedde, dat de keizer van Brazilie, door de ontbinding der Wetgevende Vergadering, eenen stap ter aannadering aan het Moederland poogde te doen; doch weldra bleek het, dat zyne bedoelingen niet tegen eene geregelde vryheid gerigt waren, maar tegen eene overdrevene Democratie, die in zulk een Ryk zekerlyk ongepast is. De onafhankelykheid kan van Brazilie, genoegzaam reeds zoo magtig, hoewel minder betwist dan het Moederland, niet meer worden betwist Bolivar's geluktter scheen voor de Spanjaarden in Peru te tanen. Lima werd heroverd, en de vrienden van het Moederland spraken reeds van eenen inval in Columbia; doch de jongste overwinning te Ayacucho van den verdediger der Americaansche vryheid, heeft de verlossing van Peru voltooid. Indien eenmaal deze staat door de Spanjaarden ontruimd is, zoo is de onafhankelykheid dezer staten van Spaansch America (Buenos Ayres of la Plata, Chili, Peru, Columbia, Guatimala en Mexico) bevestigd; het bezit van een kasteel by Veracruz mag de Mexicanen een tyd lang belemmeren, het kan hunne Republiek (thans ook van de aanslagen des gewezen keizers Iturbide door zyne doodstraf bevryd,) in geen wezenlyk gevaar brengen.

Zoo zien wy dan van de afgelegene stranden der Nieuwe Wereld het gevaar afgewend, dat zy op nieuws onder den stok des dryvers en de knellende banden der Monopolien zouden moeten verkwynen. Nergens echter heeft de Staatkunde van het H. Verbond, dat is: de legitimiteit der willekeur, zulk eene vernederende teleurstelling ondergaan, als in Griekenland. Deze veldtogt, zeiden de Turken-vrienden, zou beslissend zyn, want ware hy dat niet......! Hy was het, doch niet in hunnen geest. Eene ontzaggelyke uitrusting in Egypte, waarby zich besnedene of onbesnedene Renegaten van hun geloof en hunne opvoeding als vrye menschen en Europeanen bevonden, eene nieuwe onoverwinnelyke vloot [zoo de dagbladen van het H. Verbond, vooral de Oostenrykscho Opmerker het deden voorkomen] zou worden ondersteund door eene niet minder geduchte magt, welke te Konstantinopel op gelyke wyze, en door Christenen van denzelfden stempel bemand, in zee moest steken. Beide, vereenigd, zouden de Grieksche eilanden bemagtigen, het tooneel des oorlogs in Morea overbrengen, en dan [zoo was het verhevene plan] de Grieken uit Europa naar Ethiopiën doen verhuizen en Negers van daar naar Europa, om het Vaderland van Themistokles, Perikles, Leonidas, en Epaminondas te bewonen. De Christen Monarchen of hunnen ministers begunstigden dit ontwerp, en gaven vryheid aan hunne Onderdanen tot verhuring hunner schepen en manschappen aan de Turken. Maar God heeft in die voornemens geblazen. De trotsche groot admiraal deed wel eene landing op Ipsara; doch zyne verovering werd nutteloos door den heldenmoed der Grieken, die in hunne schans den dood van Leonidas stierven, en duizende hunner verdrukkers met zich in de lucht deden vliegen — die op hunne beurt geland, het overschot der ongelukkigen wegmaaiden, en derzelver schepen vernielden. En nu volgen er eene reeks van gevechten door het officiele blad van Weenen eerst erkend, daarna geloochend, toen men belyden moest, dat het dierbare en zeer geliefde Turksche ryk in gevaar was; de overwinningen van het Kruis by Samos, by Chios, by Lesbos, en nu laatstelyk op de kusten van Candia, op beide vloten behaald, en welke dezelve met schande en schade weder in de Dardanellen dreven, of naar Mohammed Ali Pacha terug. — Morea, Hydra, Samos zyn behouden gebleven door den heldenmoed hunner verdedigers. Nog meer. De dreigende ramp heeft de gewone heilzame gevolgen by de Grieken niet gemist. Zy hebben hunne verderfelyke geschillen bygelegd, welke hunnen jongen staat den ondergang dreigden. Hunne heldhaftige daden hebben, by eene algemeene deelneming in Europa, tevens dat vertrouwen opgewekt, hetwelk alleen de voorspoed kan schenken, en hetwelk de ongelukkigen altyd ontberen,—krediet. Eene leening, in Engeland voor hen geopend, heeft reeds in hunne behoeften voor een gedeelte voorzien. Te lande zyn de ontwerpen hunner vyanden niet minder teleurgesteld dan ter zee, en reeds wordt, na de nederlaag van Dervisch Pacha, Thessalie's hoofdstad, Larissa, door [illegible] bedreigd. Ondertusschen vestigt zich [illegible] binnenlandsche orde en veiligheid meer en [illegible] De Engelschen erkennen hunne blokkade [illegible] zelfs by het Heilig Verbond hoort men [illegible] ren, van hen, onder zekere voorwaarden, [illegible] kennen.

Het Heilig Verbond! Wanneer [illegible] Metternich, de ziel van hetzelve, in een [illegible] van eenzaamheid zich zelven afvraagt, [illegible] dan nu de vruchten zyner pogingen zyn? Wat ziet hy dan voor zich? Italien in ketenen geklonken, en met buitengewone regtbanken en vreesselyke kerkers vervuld! Spanje aan een schrikbewind, gelyk dat van Robespierre, onderworpen! Griekenland, zooveel in hem was, aan de wraakzucht en de vernieling der Barbaren ten prooye gegeven, maar door Gods [illegible]

deeden arm, die blykbaar tegen hem is, behoeden! Alle zyne pogingen zyn dus of mislukt, of op eene vreesselyke, door hem zelven waarschynlyk niet berekende wyze, gelukt.

En Duitschland? aldaar is de staatkundige inquisitie te Mentz en in Pruissen in volle werking. Zy ontziet zelfs de regten van andere staten niet meer. Te Dresden in Saksen, en dus buiten haar grondgebied, doet de Pruissische politie eenen Franschman opligten, den verdienstelyken vertaler van Plato, den hoogleeraar Cousin, alleen, omdat hy liberale gevoelens koestert, en misschien wat sterk heeft geuit. Zy eischte burgers en inwoners van het Zwitsersche kanton Bazel op, ter overbrenging naar Berlyn, en wil deze menschen dus aan hunnen gewonen regter onttrekken, hetwelk, onder onze gresfelyke regering, zelfs de landsheer, omtrent zyne onderdanen, niet durfde doen. En vertoont zich verder in Duitschland eene overhelling tot het Jezuitisme, die, by nadenkenden onrust moet baren. De liturgie van Berlyn, die niet alleen eene menigte Roomsche plegtigheden, maar ook duivelsbanningen (*exorcismen*) voor onschuldige kinderen heeft; [hooge huwelyken met Roomsche prinsessen of gravinnen] dit alles wekt de oplettendheid van velen.— Maar de geest des tyds is daar; hy waakt tegen de duisternis, en God zal de Evangelische verlichting, die hy voor drie eeuwen deed aanbreken, door geene valsche pogingen tot vreede, met Jezuitische sluwheid voorgedragen, weder in nacht doen verkeeren.

In het noorden schynt de koning van Zweden misnoegd op de Noormannen, die zich letterlyk aan de voorregten houden, hun by de konstitutie van hun land toegestaan. Hy wil meer voorregten voor zich, en zegt, anders het land niet te kunnen regeren. De Noorweegsche konstitutie is zekerlyk zoo liberaal als de Spaansche. Het Heilige Verbond zou tusschen beiden moeten komen, en hier zou waarschynlyk Rusland aan de beurt liggen, gelyk Oostenryk in Napels en Frankryk in Spanje: maar—koning Karel Jan heeft eens generaal Bernadotte geheten.

Denemerken vertoont nog altyd het eenige, verhevene schouwspel van een land, zonder Grondwet onder eene onbepaalde, willekeurige Regering, en toch vaderlyk en met wysheid bestuurd. Mogen alle vorsten zoó de Revolutionnairen beschermen! Maar alsdan zouden er geene Revolutionnairen zyn.

Engeland en Frankryk schynen opregtelyk hunnen ouden staatkundigen nayver te hebben afgezworen. Althans men ziet van de Engelsche zyde met onverschilligheid de Franschen Cadix bezetten, en zelfs de inkomsten dier stad tot onderpand voor de oorlogskosten ontvangen. Weleer zou dit tot zeer levendige onderhandelingen, en misschien tot een' oorlog hebben aanleiding gegeven. Maar het tegenwoordige Engelsche kabinet schynt zyne magt te willen besparen, tot het op de verdediging der nieuwe Republieken in Zuid Amerika aankomt, die de Heilige Staatkunde ook [zoo men gezegd heeft] met de weldaden, waarmede zy Spanje overladen heeft, wilde begunstigen; iets, hetwelk voor Engelands koophandel verderfelyk zou zyn. Dit ryk zoekt het waggelend Turkye nog, uit vrees voor Rusland, staande te houden, zonder daarom thans de Grieken in het verderf te willen storten. Het vermeerdert zyne reuzenmagt in Indien, door nieuwe veroveringen in het ryk der Birmans, en kan, by den overvloed van suiker, die aldaar geteeld wordt, met meer gelykmoedigheid het verlies der West Indische kolonien te gemoet zien, waarvan de herhaalde opstanden in Demerary en elders het voorspel vertoonen, en waartoe de vryverklaring der slaven, waarover zoo ernstig gehandeld wordt, onfeilbaar moet leiden. Zoo lang er een vry Gemeenebest van Negers in Hayti bestaat, rust de heerschappy der Europeanen over hunne West Indische volkplantingen op [illegible] onzekere gronden.

In Frankryk heeft Karel X. zeer velen, die [illegible] zyne geschiktheid tot de Regering [illegible] bedrogen. De herstelling van de vryheid der drukpers door de afschaffing der Censuur, en andere verlichte en milde bepalingen, doen zyne staatkunde eer aan. De inval in Spanje heeft, by de tallooze rampen door denzelven veroorzaakt, toch dit eene goede bewerkt, dat de tegenwoordige Fransche troonsopvolger, toen Hertog van Angoulême, de party der servilen in den grond heeft leeren kennen en verachten. Sedert dien tyd schynt hy eener gematigde konstitutioneele regering niet ongenegen te zien, en de invloed, dien deze prins op zynen reeds bejaarden vader uitoefent, schynt dus heilzaam voor het Ryk.

En nu komen wy tot ons eigen dierbaar Nederland, alwaar dezelfde wyze, vaderlyke en onbekrompene beginselen van regering, welke hetzelve als eene star der eerste grootte onder de konstitutioneele staten doen schitteren, zich ook dit jaar weder in vele nuttige bepalingen hebben vertoond, maar ook tevens, het onbepaalde vertrouwen der natie op hare regering in het helderste licht gesteld. De koning rigt eene handelmaatschappy op, onder zyne waarborging; er wordt voor ruim zes maal zoo veel ingeschreven, als er oorspronkelyk vastgesteld was, genoegzaam in een of twee dagen; de regering bepaalt nu de ingeschrevene som tot de helft. Zelfs vreemdelingen, zelfs Franschen, hebben dit onderling vertrouwen van volk en vorst op prys weten te schatten. Thans is ook het Noord Hollandsche kanaal voltooid, en schynt aanvankelyk aan de verwachting te voldoen. Mogt deze hoop in het vervolg niet teleurgesteld worden. Te midden van zoo vele [illegible] vreegde, heeft echter de dood van [illegible] voorstander onzer vryheid, [illegible] zyn' koning, van den hoogleeraar Kemper, de geheele natie in rouw gedompeld. Gedeeltelyke overstroomingen hebben niet weinig schade gedaan; doch wat zouden wy klagen, wanneer wy ons lot by dat van het ongelukkige Petersburg vergelyken!

Mogt het volgende jaar voor Europa een jaar van overvloed, geluk en vryheid, en voor de servilen van alle landen, kleuren en kapsels, een jaar van schande en teleurstelling zyn!

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

25.	golet	Anita, Hansen,	St. Jans baai
27.	——	Maria, Rotje,	Arrekla
	bark	Neptunes, Smith,	Porto Rico
	——	Prospero, Requester,	Coro
	——	Hebe, Lens,	Porto Rico
28.	golet	Alaria, Pinao,	Maracaybo
30.	——	Wild Cat, Burcowitsz,	Porto Rico
	bark	Amable Soledad, Castellano,	Coro

UITGEKLAARD—JUNY.

25.	golet	Juanita, Siegfried,	St. Thomas
	——	Overste von Scholten, Reed,	dito
	——	Amable Juaquina, Devegelder,	Maracaybo
27.	——	Twee Broeders, Guyot,	Coro
	——	Eclipse, Jones,	New York
28.	——	Amelia, Henriques,	Aruba en Chagres
	——	Maria, Rotje,	La Guayra
	——	Alaria, Pinao,	St. Thomas
29	bark	El Rato, Stile,	Coro
30.	golet	Judith Farmer, Brigant,	Rio de la Hacha
	feluka	Gen. Bermudez, Romer,	Uit deze Haven
	brik	Snelheid, Clausen,	Amsterdam
	golet	Groot Maria, Starckenburgh,	Maracaybo

Verleden Zondag namiddag is binnen de haven van Hellevoetsluis, laatst van Suriname, aangekomen Z. M.'s fregat de Amstel, van 44 stukken geschut, gekommandeerd door den kapitein ter zee F. Bakker; aan boord hebbende Zyne Excellentie den Luitenant Generaal Baron Krayenhoff, Groot Kruis van de Militaire Willems Orde, Gouverneur van Amsterdam, inspecteur Generaal der Fortificatien, van het Corps Ingenieurs, de Minieurs en Sappeurs van het Koningryk der Nederlanden.

De Kolonel bÿ den Generalen Staf J. Verveer, Ridder der 4de Klasse, Adjudant in het 5de Groot Militair kommando.

De Majoor A. F. Trip, van het 1ste Bataillon Artillerie Nationale Militie.

De Majoor P. Balfour van Burleich van de 9de Afdeeling Infanterie.

De 1ste Kapitein Ingenieur J. C. Biben en

De 2de Kapitein Ingenieur J. Mouchard.

Alle deze Heeren Officieren zÿn van de Staf van Z. E. den Generaal, gelÿk ook de Heer H. M. Schouten, Adjunct Commis bÿ het Departement van Oorlog, dewelke in hoedanigheid van Secretaris met Hoogstdenzelven is mede gekomen.

Als mede zÿn met het opgemelde fregat aangekomen de natenoemene Heeren Officieren van de Genie, bestemd tot den dienst in de West Indische bezittingen; als:

De Luitenant Kolonel J. C. Nisaber, Ridder der 4de Klasse.

De 1ste Kapitein J. H. F. de Veÿe de Burine.

De 2de Kapitein E. J. Eekhout.

De 1ste Luitenants P. B. van Duin, F. G. Graaf van Limburg Stirum en H. G. van Bronkhorst —en

De 2de Luitenants H. M. van der Goes en J. van der Stok.

Op den volgenden morgen trokken het Garnizoen en de Schutterÿ in parade op, vóór het Fort Amsterdam, wanneer ten half tien ure onder het gebulder van het geschut van de Amstel en van het Fort Amsterdam Z. E. de Generaal aan wal stapte met hoogst deszelfs gevolg, en ontvangen door Z. E. den Schoutbynacht onzen Gouverneur, vergezeld van een aantal Heeren Officieren van de Schutterÿ en der Zee en Landmagt. Naderhand trokken de Burgers en Militairen binnen het Fort Amsterdam en defileerden voor Z. E. den Generaal. Des Woensdags morgen ten 11 ure hield Z. E. de Generaal een Levée op het Gouvernements Huis, alwaar verschenen waren, de Heeren Officieren van de Land en Zeemagt, die der Schutterÿ en Landstorm, de Achtbare Heeren Raden van de verschillende Hoven, de Civile Beampten en een aantal Koopliedeu en Ingezetenen dezes Eilands.

Op Zondag morgen zÿn van hier vertrokken in de Amerikaansche brik Fanny, naar New York, de Weleerwaarde Heer G. B. Bosch en de Heer G. W. Hellmund.

Op Dingsdag morgen is van hier naar Jamaika vertrokken, Z. M.'s brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, aan boord hebbende den Weled. gestrenge Heer Ridder H. W. de Quartel, Kapitein Luitenant ter Zee, in Commisie van dit Gouvernement naar het Gouvernement van de Mexiaansche Republiek.

MENGELWERK.

Voorbeld van Spaansche bygeloovigheid.

Volgens eene overlevering by de Spanjaarden, werd, toen Cosroës, koning van Perzie, Jeruzalem uitplunderde, eene kist van onverderfelyk hout, door de onmiddelyke opvolgers der Apostelen gemaakt, en met relicken gevuld door zyne onmiddelyke almagt, langs Afrika Karthagena, Sevilla en Toledo vervoerde, en van daar tegelyk met den infant Don Pelajo naar den heiligen berg naby Oviedo, en eindelyk in de kerk van San Salvador gebragt werd. Toen deze kist in tegenwoordigheid van Alonso den Grooten en der byeenvergaderde prelaten geopend werd, vond men daarin:

Den staf van Mozes. Het manna, dat de kinderen uit den Hemel in de woestyn ontvingen. De mantel van Elias. De beenderen der heilig onnoozele kinderen. Den olyftak, dien de Zaligmaker by zyn intrede in Jeruzalem in handen had. Een groot stuk van het ware kruis. Acht doornen uit zyne kroon. Den zweetdoek met zyn bloed bevlekt. Een veldstaf door den Zaligmaker by wyze van scepter gedragen. Zyn overkleed en doodkleed.— Melk van de gezegende Maagd. De kap door haar gegeven aan Ildefonse, aartsbisschop van Toledo. Een van de drie kruisfiksen door Nicodemus gesneden. Een kruis van het zuiverste goud, door Engelen in de Kathedrale kerk gemaakt in eene pauselyke Bulle.

Vernieuwd bevel te Rome, waardoor de Joden in die stad verpligt worden, om op elken Sabbat eene Christelyke Preek by te wonen.

Daar het openlyke onderwys voor de Joden, dat door kerkvergaderingen en Pauschelyke verordeningen bevolen en als noodig erkend is, om de duisternis, die hun verstand beneveld, op te klaren, door de tydsomstandigheden der verloopene dagen, eene lange reeks van jaren afgebroken geweest is, zoo heeft zyne heiligheid goed gevonden dit weder te herstellen. Zy heeft ons dus bevolen, [illegible] weêr in deszelfs vorige kracht in te voeren, wat hieromtrent verordend is onder Clemens VIII. heiliger aandenken, door het edikt van den kardinaal Ruffiocci, en herhaald bevestigd is geworden door de verordeningen onzer voorvaderen. De opzieners der Joodsche gemeenten zullen Zaturdags avond, om half negen, 300 Joden in de preek doen komen, die in het *Oratorio della SS ma Trinita de Pelegrini e Convalescenti* gehouden zal worden. Wy willen, dat onder dit getal 100 jonge lieden zullen zyn van 12 tot 30 jaren op den eenen Zaturdag, en op den anderen 50 meisjes van denzelfden ouderdom, die door andere vrouwen vergezeld moeten worden, of op eene andere betamelyke wyze derwaarts komen. Al diegenen, welke aan dit bepaald getal by de preek ontbreken betalen ieder eene boete van 3 Paoli, waarvoor al de opzieners aansprakelyk zyn. Wy willen, dat niemand van deze verpligting uitgezonderd zy; daarom zullen de opzieners eene lyst maken, volgens welke alle Joden, van beiderlei kunne, elk op zyne beurt, het voornoemde onderwys zullen bywonen. Is de toer rond gegaan, dan begint men weêr met hen, die de eerste reis gekomen zyn, en de anderen volgen op hunne beurt.

Wy bevelen verder, dat ieder, die de preek bywoont, zich aandachtig gedrage, zonder gedruisch of rumoer te maken; dat de vrouwen van de mannen afgezonderd zullen zyn; dat niemand de plaats van een' ander' mag vervangen, maar dat de bevolene toer streng worde in acht genomen; en verklaren, dat wy enkel op het berigt van onze afgezanten by de preek oordeelen zullen, zonder eenige ontschuldiging te doen gelden, en dat wy nadrukkelyke maatregelen zullen nemen, om hen te straffen, die het wagen durven, deze onze bevelen te overtreden.

Aan de opzieners wordt de naauwkeurigste uitvoering der voornoemde verordeningen bevolen, en wy maken hun bekend, dat, indien zy de weêrspannigen eenigzins behulpzaam zyn, of hen niet aangeven, dat zy dan 30 scudi boete zullen moeten betalen, die wy, volgens ons goeddunken, tot vrome einden besteden zullen.

De dag, op welken de voornoemde preek het eerst zal plaats hebben, bepalen wy op Zaterdag den eersten Maart.

Eindelyk, opdat diegenen, welke op den bepaalden dag de preek bywonen, op geenerlei wyze gestoord worden, zoo bevelen wy, dat geen Christen, volwassen of kind, het wagen zal, om hen, met woorden of daden, in het minst te beleedigen, en wy vermanen de ouders, om dit hunne kinderen in te prenten. De overtreders dezer bevelen zullen terstond gevangen genomen, en met de roede in den kerker en met andere straffen, naar ons goeddunken, en de personeele omstandigheden der schuldigen, getuchtigd worden.

Eindelyk bevelen wy, dat deze verordeningen voor altoos zullen aangeplakt worden in de scholen der Joden, by straffen naar ons goeddunken, en dat dezelve streng in acht genomen zullen worden, even als of die elken persoon voorgelezen waren.

Gegeven te Rome, in onze residentie, &c.

Het vernieuwde Pauselyke bevel aan de Jo-

[illegible] in Rome wonen wekelyks eene bekeringspredikatie moeten aanhooren werd in vroegere tyden altyd met zeer veel gestrengheid gehandhaafd. De regtzinnige Joden meenden echter zich te bezwaren door deze predikatien aan te hooren; zy stopten dan katoenen watten in de ooren zoo dat het galmend geluid van den predikant er niet door konde dringen; om hun dit te beletten gingen twee monnikken de reijen der toehoorders rond, onderzochten naauwkeuriglyk hunne ooren en gaven den genen by wien zy katoen in het oor vonden eene geduchte oorveeg; het onderzoek der ooren, het uitdeelen van oorvegen en het kermen der geslagenen dienden echter niet om vele stichting by het prediken te voegen.

Zondeende worden in Europa alle gewoonten uit de barbaarsche middeleeuwen weder ingevoerd; en zoo deze duisterlingen nog andere gezindheden ongemoeid lieten dan ware het nog te verdragen, doch deze moeten hierdoor het meeste lyden: in Frankryk waar de missionarissen thans een kruis van 50 voeten hoog in [illegible] straat dragen zyn de Protestanten [illegible] genoodzaakt te knielen, willen zy geene [illegible], maar vooral noodzaakt men [illegible] voor het kruis te knielen door hen der [illegible] slagen.

[illegible] Engelsche dagblad de John Bull van [illegible] Maart maakte onlangs by gelegen[heid] [illegible] debatten over de emancipatie der Ka[tholyken] [illegible] Ierland deze aanmerking: "Indien [illegible] voor de emancipatie der R. K. tien jaren [geled]en in het Hooger Huis verworpen is geworden op een tyd toen alle godsdiensthaat verzwakt was, dan wordt deze bill buiten allen twyfel verworpen op het tegenwoordige tydstip [n]u dat de verbittering der Protestantsche en Katolyke gezindheden weer is opgewekt geworden, wyl de vorsten van het Heilige Verbond [thans] der Katolyken godsdienst bezigen om hun staatkundig oogmerk te bereiken door de volkeren in de barbaarheid en onkunde der middeleeuwen terug te dompelen."

Schrandere trek van het voormalig Heilig Officie.

In den jare 1760, onder de regering van Karel den III, bood eene Hollandsche Associatie aan de Hoven van Spanje en Portugal eene uitgewerkte Memorie aan, over de mogelykheid, om den Taag bevaarbaar te maken tot Mançaneres, en zelfs tot Madrid. Dit plan was inderdaad grootsch en bewonderenswaardig, en uitnemend voordeelig voor den handel der beide Ryken, behalve nog dat deszelfs uitvoering een aantal ledige handen (waaraan het destyds in Spanje niet ontbrak) werk zoude verschaft hebben. De Hollandsche Associatie had aangenomen het voorschot der penningen te doen, op voorwaarde, dat zy gedurende een bepaald getal jaren, een' tol zoude mogen heffen op de goederen, welke langs het kanaal vervoerd zouden worden. Er verliepen verscheidene jaren, [eer] men van de koningen van Spanje en Portugal eene beslissing op dat voorstel ontving. [Eindel]yk toch kwam van deze beide Hoven, [na] [illegible] te hebben de heilige Inquisitie, het ant[woord:] *"dat men dit plan geenszins kon aan[nemen] [illegible] men de altyd wyze en goede in[rigting der] Voorzienigheid niet vermogt tegen te [gaan; die] niet gewild heeft, dat er zoodanige [communic]atie bestond."*

[illegible] uitspraak gaf eene beschaafde Na[tie] [illegible]! Gelukkig voor deze landen, dat [illegible] voor haar is opgegaan; zoo maar [illegible] van de gebeden, voor den God [illegible] heiligen Lodewyk uitgestort, er voor [illegible] de domper op gezet worde.

[De] Vaderlandsche Letteroefeningen vindt [men] eene vergelyking van den toestand van S[panje] onder de Mooren in de Tiende Eeuw en onder den Katholyken Koning in de Negentiende eeuw; na een tafereel geschets te hebben van den bloei, welvaart en groote bevolking in de Tiende Eeuw, vervolgt dit tydschrift in deze woorden:

"En hoe is nu Spanje in de Negentiende Eeuw gesteld, terwyl alle andere Natiën van Europa zulke reuzenschreden hebben gedaan in beschaving, verlichting en kunde? Het is overgegeven aan het armste, baldadigste en onkundigste graauw. De verlichte, brave, fatsoenlyke en welgestelde inwoners worden vermoord, [verba]nnen, uitgeplunderd, of in den kerker geworpen. De koning, in wiens naam men voorgeeft te handelen, is zoo goed als gevangen, althans ontoegankelyk, in zyn paleis van St. Ildefonse, waar Fransche en Spaansche hellebaardiers iedereen den toegang weren, als tot den persoon van eenen Oosterschen despoot. Handel, fabryken, landbouw zyn genoegzaam te niet. Geld is er naauwelyks, om den koning van eten te voorzien; en niemand heeft krediet voor eene regering, die eer noch hare verpligtingen toochent. Het land is vol struikroovers. De kerkers zyn volgepropt. Letterkunde kan er niet meer bestaan in een land, alwaar de koning zyn het regt heeft aangematigd, om over alle [inkom]ende boeken te oordeelen. Veiligheid voor personen en bezittingen is eene hersenschim in een ryk, alwaar men op nieuw het onderzoek over gevoelens heeft ingesteld. Niemand vaart er wel, dan de geestelykheid, die zich nu weder ongestoord vermesten aan van het zweet des burgers. De hoogste mate van bygeloof, door deze waardige priesters verkondigd, hoont de verlichting der negentiende eeuw, zoo wel als bybel en christendom, in het aangezigt. De staat, tot de tiende eeuw terug gekeerd, boven welke hy zich eenmaal zoo luisteryk verhief, is zyner ontbinding nabij. Van waar dit contrast by Europa? — *Door de werking der Inquisitie monniken, der boekencensuur en van het despotismus op het volkskarakter.*

NEW YORK, MAY 15.

Great Britain. — A letter of the 7th March, from Algiers, published in the London papers, gives a detailed account of the earthquake at Belida. Of 15 000 inhabitants only 300, and some of them wounded, are said to have escaped. 250 children were crushed in the ruins of one school. 7000 bodies horribly mutilated, had been extricated from the ruins. The troops whom the Dey had sent to superintend and assist in the work of relief, had been attacked and put to flight by the Cobails, descendants of the ancient Numedians.

The head quarters of the troops arriving from Spain were expected to be at Bayonne about the 22d.

Affairs of the East. — We find as usual, a great variety of reports from the Archipelago, Constantinople and Egypt. It is announced from Alexandria that Ibrahim Pacha has returned to that port with his fleet. [Another letter says that he had sent his transports home.]

Great attention is to be paid in Egypt to the cultivation of sugar.

Egyptian transport vessels are said to have supplied the garrisons of the strong fortresses of Coron and Modon with provisions.

Nothing positive was known at Constantinople respecting the surrender of Patras, though such was the rumour.

Letters from Alexandria announce the disappearance of the plague.

Extract of a private letter of the 29th March, from Augsburgh: — "Intelligence has been received at Trieste of the Greek squadron with a number of fireships having suddenly appeared in the Archipelago, and having approached the isle of Rhodes, where Ibrahim Pacha was with the Egyptian fleet.

A letter from Constantinople, March 4th, says — "The Janissaries have positively refused to march against the Morea, and their refusal is to be declared aloud by their Aga to the Sultan, when he goes to Mosque.

London, April 8. — Markets. — The markets have been dull, partly on account of the holidays, but more particularly owing to the high prices of almost every article of commerce having been forced up by the late speculations.

A great many commercial letters received at Stockholm, from Russia, state that orders have been received from England in all the Russian ports in the Baltic, for the purchase of great quantities of Russian goods, larger than can be remembered for many years.

The latest letters from Egypt state that great attention has been given lately to the cultivation of sugar. It is also stated, that the Pacha has transmitted orders to England to send out immediately persons acquainted with the manufacture of rum.

St. Petersburgh, March 5. — In the year 1822, the births, in the whole Russian empire were 1 539 958 — Deaths, 977 253 — 562,735 excess of births — 212 persons reached the age of 115 to 140 years, one even 150.

MAY 20.

Still later from England. — Accounts from Gibraltar of the 1st of April, state that the ports of Spain were open for the admission of flour and grain. All the grain had been brought up in Cadiz at high prices.

The Catholic question was introduced into the House of Commons on the 19th of April, and, after the presentation of "a vast number of petitions" both for and against, it was discussed with much warmth. The Courier of the following day notices some of the principal speakers with a good deal of severity, which in dicates that the question will be zealously contested. Objections were made to some of the petitions, on the ground that the signatures were fictitious or illegally obtained, but nothing conclusive seems to have been done: the house adjourned, to resume the debate the next day.

In Moldavia and Wallachia, the greatest extortion is practised by the government to obtain money for the expenses of the approaching campaign in Greece; the Sultan having lately demanded of the Hospodars a million and a half of piastres. At Bucharest, the Hospodars would take no measures on this subject until they had examined into the debts already claimed by the people; and their investigations had brought such strange things to light, that the anger of the court of Constantinople was expected to follow them.

London, April 19. — On Sunday last, the Iphigenia sailed with upwards of 100 artizans for Buenos Ayres.

Letters from Gibraltar, of the 1st April, state that the ports of Andalusia, had been opened for the admission of foreign grain, flour and pulse; that all the wheat at Gibralter, 45 000 fanegas, had been bought up at high prices, and that generally, a great impulse had been given to the trade.

It is generally believed at Naples, that Maria Louisa, archduchess of Parma, has been for some time privately married to a count Nieburgh. The count is represented as a one-eyed man, of very ugly features, with rather a ferocious aspect.

Paris, April 19 — The king and queen of the two Sicilies, with one of the young princes, their son, (the count d'Aquilla,) had fixed their departure from Naples, for the 11th of this month; and their arrivals at Rome for the 13th. The august traveller would continue their journey by way of Florence.

The Munich Gazette contains the following article: — "The Constitutionnel of the first of this month published an article, dated Francfort, the 27th of March in which it announced the divorce of his highness the prince royal of Prussia. — This article excited here the most lively indignation. We are convinced that the news contained in this article is a disgraceful fabrication, which, like all malignant falsehoods provokes a feeling of disgust."

The movement of evacuation, which is at this moment carrying on in the Peninsula, will not extend to the two Swiss regiments at Madrid, under the command of general count de La Loyere. The departure of these regiments was never contemplated, any more than that of the squadron of cavalry attached to the service of the general commandant. These troops will continue in Spain till further orders. The first Swiss regiment is at this moment at Aranjuez.

Greece. — We are sorry to be obliged to announce, on the authority of letters from Zante, that the probationary struggles of the Greek Patriots are likely to be considerably prolonged, by the disembarkation of 6000 infidels at Modon, in the Peloponnesus, whither they were conveyed by a powerful Egyptian fleet.

Letters of the 12th of March, from Zante, give various accounts relative to the disembarkation at Modon. One is, that the Egyptian force that had landed there was immediately cut to pieces by the Greeks. Another that the siege of Patras was raised in consequence of the diversion, and that the garrison had made a sortie, and carried in a great quantity of cattle. It is also stated, that prince Mavrocordato, who had repaired to Napoli di Romania, had protected two of the disaffected chiefs, and prevented them from being brought to justice — Dissentions are said to exist among the chiefs; but the whole of these accounts are so vague, that we place no reliance on them.

The following are extracts of letters from Napoli di Romania, Cephalonia, and Zante, received this morning: —

Napoli di Romania, 12th March N S. — The Egyptian troops landed at Modon were completely beaten by Vassos, Zevelle, and Caraiscaki. A great part of them were killed, many taken, and the remainder are closely hemmed in. At present no vessels are sailing for Modon.

Cephalonia, March 11. — The Egyptians who landed at Modon have been completely beaten, and Ibrahim Pacha himself is blocked up in the fortress of Modon. His troops only landed in Greece to meet their death. Among those who have been taken prisoners are many Europeans, especially Frenchmen, among whom there is a general. What a terrible stigma for their country!

Zante, March 24. — The Arab troops who were landed at Modon, manure with their corpses the fine olive plains of that place. According to all the letters which we had received to-day from the Peloponnessus, they have been almost entirely destroyed or taken prisoners. — The Greeks have made a rich booty. A division of the Greek fleet, of seven vessels of war and five fireships, have shut up the division of the Egyptian fleet in the Gulph of Coron, and only wait for a favorable wind to send the fireships against them. The president, T. Conduriottis, with 10,000 men, is already marching against Patras. We learn, also, that the Hydriotes having heard of the arrival of a part of the Turkish fleet in the Straits of the Dardanelles, sent forty vessels to oppose them. The campaign already augurs badly for the Turks, and we may soon expect very favourable intelligence.

(From the Etoile, dated Tuesday April, 19.)

Constantinople, March 11. — Four Ortas of the Janissaries have lately been arrested, accused of having been concerned in the late conspiracy. It appears that a refractory spirit still prevails in the corps.

The public attention was much engaged some days by the extraordinary purchases which the principal English mercantile house in this port was making, in every direction of silk, cochineal, cotton, &c. The corporation of Turkish merchants has complained of this forestalling, which raised the prices, and deprived the manufactories of the country of the means of working. The government has not yet come to any decision.

The Frankfort journal to the 14th instant has been received. It contains accounts from various quarters, of the arrival of a Turkish squadron, on the 20th February, at Modon, which is said to consist of seven frigates, nine brigs, and other vessels, containing 8 000 troops. It is also affirmed, that there are at Candia, 200 other vessels, ready to sail with more considerable forces, and that 50 000 men are encamped in the environs of Larissa. The Greeks are described as beholding these formidable preparations without the least dismay.

SPAIN — *Madrid, April* 5 — Some persons who pretend to be well informed, assert that the king daily expresses a wish to recall the duke of San Carlos, now at Paris, who was his majesty's faithful companion in his misfortunes, who was persecuted by Bonaparte, and at length negotiated the treaty of Valencay, by which the king recovered his liberty. It is affirmed that this nobleman returns to Spain to succeed M. Zea: he is considered as very learned, and is highly esteemed at the French court.

The king has expressed his intention to celebrate by fetes the 7th of April, the day on which the French army crossed the Bidassoa.

PROTESTANTSCHE KERK

Zondag den 3[illegible] July ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, [illegible]

FROM AMERICAN PAPERS.

LONDON, MARCH 27.

Russia.—The following is the present state of our diplomatic relations with St. Petersburg: that Mr. Stratford Canning is about to return home, having wholly succeeded in his mission, which was a special one, relating to the adjustment of the differences between Russia and the United States, on the subject of the navigation of the Pacific Ocean. Lord Strangford will become the resident ambassador at the court, it being considered that his lordship's knowledge of the affairs of Turkey will render his interference useful at this juncture, in cementing the good understanding which has recently been established between the two powers. "It is added, however, that Mr. Stratford Canning, who of course had received his instructions to that effect, attempted, after the arrangement of the specific object of his mission, to introduce the question of Greek politics; but the Russian minister not finding the discussion of this subject nominated in the bond," declined entering upon any topic not expressly committed to him to negociate with the English envoy. As the affairs of Greece formed no part of the avowed and special object of Mr. Canning's mission, he of course submitted; and having no further business at the court of St. Petersburg, demanded his audience of leave.

It is rumoured, that the king intends paying another visit to Ireland within a few months; and some people infer from this report, that the Catholic emancipation bill will pass.

MARCH 28.

It is reported that Portugal has acknowledged the independence of Brazil. The price for which the Brazilian state has said to have consented to pay for the diplomatic recognition of that of which it already had the actual possession, is a million and a half, now in the hands of the contractors for the loan originally intended for Brazil.

The emperor of Russia had issued two proclamations; one convoking the estates of the kingdom of Poland, in which his imperial majesty admonishes the senators and deputies not to follow the example of the Diet of 1820, which he says, spent its time in continual and useless debates; and the other effectually remedying the evil of which he complains, by excluding the public from its debates.

Various warlike rumours had effected a small decline of the stocks in the early part of the week, but at the close they again recovered former rates, with some improvement. One of these reports was that an over-land express had brought very unfavourable news from India.

MARCH 30.

Letters from Cadiz March 8. say "The repairs and strengthening of the fortifications go on daily here, to an extent which carries some apprehensions among the merchants. It will be recollected, that M. Los Rios was said to have been instructed to demand an explanation from government relating to the subject of *Recognition*; and, in the event of the reply being unsatisfactory, to declare all diplomatic intercourse with this country at an end; and to this story, may probably be traced the suspicions of the Cadiz merchants.

The Eclipse sailed from Falmouth on the 25th inst. for Valparaiso, with the principal part of the establishment of the Chilian mining association on board.

MARCH 31.

The Paris papers of Monday are quite devoid of interest. The diplomatic conferences at the hotel of the prince de Metternich continue, and are attended by the Russian, Austrian and Prussian ambassadors; but the result is generally kept private.

Several changes have recently taken place in the Spanish ministry. There is no longer any thing said of the evacuation of Spain by the French troops. The French 5 per cent opened March 23—103, and closed at 103 70.

The health of Ferdinand VII is said to be in a very dangerous and declining state; he is kept alive merely by the great attention and skill of his physician, Dr. Castillo. Young Lucien Murat is still in confinement at Algesiras; but no one dares to speak of him to the king, lest his majesty should thereby incommoded.

The coronation of the king of France is finally fixed to take place on the 12th of June.

Brussels, March 29.—On Sunday afternoon a British cabinet messenger passed through, on his way from Vienna to London. He is the bearer of dispatches, which are said to be very important. Two French cabinet messengers, on their way from Germany to Paris with dispatches, passed through here yesterday.

April 2.—A late French paper (the *Constitutionnel*) roundly asserts, that England and Russia, are *morally* at war with each other; and adduces some curious reasons for the very curious assertion.

A subscription is raising in France for the purpose of pulling down and rebuilding a church built by the atheist, Voltaire.

Peru.—The castle of Callao was closely blockaded by the troops of Bolivar on the 1st of February. An expedition, it is said is fitting out in Colombia and Mexico, for the purpose of attacking, and aiding a revolution in the island of Cuba.

Mexico.—The news of the British recognition of Mexican independence was received every where in the Republic with extraordinary exultation. The secretaries of Foreign Affairs and the treasury had been appointed to negociate with the British commissioners a treaty of commerce between Great Britain and Mexico.

A number of the principal merchants of the city of Mexico, have petitioned the government to reduce the high rates of the customs.

The widow of Iturbide has petitioned the Congress for liberty to reside in this country without forfeiting her pension.

Colonial.—The British government has given orders to the Custom house officers in the West Indias and American colonies, to treat American vessels, having only passengers and baggage on board, as vessels in ballast; and not subject to tonnage duty. We presume the favor is reciprocal.

Spain.—Letters from Gibraltar of the 10th March, state, that the southern provinces of Spain are ripe for revolution; in several districts the Constitutional troops muster from 100 to 300 men. Various reports are in circulation respecting the expectation of bodies of constitutionalists landing on the coasts of Spain.

Jewish Converts.—We have so many calls upon our purse and patience, in these days of piety and good works, that it is really a task to discriminate between real and fictitious charities—between the reasonable and rational—the probable and certainty—the good that is really required, and the evil which is merely imaginary. In the various Eleemosynary visits which are paid by the faithful to the liberal, we are complimented to our full share. We used to publish all religious notices gratis, until our christian colleagues let us into the secret, that they must all be charged, and that charity begins at home. We are taxed more severely than the rest of our editorial brethren; they understand the thing better than we do, and can escape with a grace; but as nobody owns us, who are in the way of begging, we have to give to every one—a dollar for the foreign missionaries in India; something for the missionaries among the heathens; a trifle for the tract society; together with Sunday schools, orphan asylums, widows, &c. &c. &c. All this is very well; much is due to the charities, and something even to the prejudices of the world.

The other day we had a formal application made to us, from a beautiful pious young lady, with blue eyes and an air of sweet meekness altogether irresistable, to give her two dollars, to present to the *Society of ameliorating the condition of the Jews.* It distressed us to the heart to refuse any thing to so fair an applicant, but we could not stand an appeal so very palpable. "My dear madam our condition is perfectly good—how can two dollars make it better?—We live happily in this blessed land, God be praised, and our condition, not to be ungrateful, is as good as our neighbours." She gave us to understand that it was our eternal, not temporal, condition which she was so anxious to ameliorate; in short, the two dollars was to swell the fund created to convert the Jews to Christianity. And is money to be offered for such purposes? How! buy converts to christianity? We admit no such sacreligious traffic. Having managed to save the two dollars, a promise was extorted from me to attend the anniversary meeting on Friday, of the society for converting the Jews. I seldom attend these meetings—occasionally I call in at the Bible Society, for as one of the chosen people we must feel an interest for the sacred oracles committed to our care, and certainly most faithfully guarded and protected. On this occasion, however, I determined to attend and learn what progress had been made in amelioration during five years.

Washington Hall, fitted up as an amphitheatre by Mr. Goodacre for his astronomical lectures, was filled with all the splendour, beauty and fashion in the city, there being full 1200 persons present, 1000 of whom were ladies, whose zeal and sympathies are always amiable. The poor Jews could have exclaimed with the poet—

"Alas! there is more peril in thine eyes.
Than all their words."

The president, managers and members were all accommodated with chairs, tables, &c.—The meeting was opened with prayer, and the report was read. This report was flattering; converts had been made, (principally abroad; and a farm of 400 acres in Westchester had been purchased, to set them to work. Several clergymen addressed the meeting piously and benevolently; but I wanted to see and hear the converts; I desired to know the natives, who had renounced the faith of their fathers. At length two made their appearance, both from *Poland*, sent on their travels by the London society. One of them said he had been converted at eight years of age: Dr. Johnson would have said he had been caught young. He told an unfortunate secret, which was, that the London society, with immense funds, had accomplished nothing, and all their hopes rested on America. Without those immense funds, the encouragement here, to say the least, is not flattering—

Are we treating this subject lightly? Well then we shall be serious.

Let the Jews alone. It has pleased the Almighty to continue them a distinct people; and in the midst of captivity and oppression, persecution and cruelty, for four thousand years his providential care has been extended in bountiful kindness to his chosen people—there is no credit in making such peoples apostates. Every human law derives its origin from the Jews—to them is the moral world indebted for the foundation of morality—the knowledge of a God, of virtue, justice, and the hope of everlasting life. How can the creed of this nation be safely improved? But suppose the Jews should become converts to christianity, what sect shall they join? If they become converts it is likely they would be Catholics, for that is the primitive christian faith and withal is an imposing religion. Should they turn catholics they will be branded as followers of the "Pope and the devil," and should they adopt the Presbyterian or Episcopalian doctrines, the catholics will call them heretics—so that in this age of conversion the Jews will be as unfortunate as they were in the early ages, when the Romans persecuted them as christians and the christians oppressed them as Jews. When "peace on earth and good will" shall prevail among christians, and they can agree on cardinal points, then an invitation to the Jews would be in order.

Much money is wasted upon this project, which could be appropriated to better purposes. "Feed the hungry, clothe the naked, and enlighten the ignorant," these are Jewish and Christian principles, which should be first enforced. Those who enter zealously and with the purest motives into this project of converting Jews and encourage foreigners at great expense, because they profess to have changed their faith, are not as well advised as we are of the extent of the impositions practised upon them. We are gratified to see the Christians express this interest and good feeling for the Jews; as a nation they owe them much—and they can do much good to the Jews and to humanity generally, by aiding those abroad in obtaining a good education and using their influence to have the avenues to science and the useful arts opened to them—to see that they are treated like men, and to end those anathemas and that spirit of prejudice which is too often excited against them by pulpit declamation.—In aiding to produce civil reform abroad, and leaving their faith unmolested, much can and will be done to ameliorate their condition.—The times are pregnant with great events and the fulfilment of the pledges made to the race of Jacob, will probably soon take place. Our eyes may see it, therefore, with all the interest felt for them as a nation, leave their religion alone, and endeavour to give them rights and privileges, and break down a narrow spirit of prejudice, which, even in a free country is not unfelt. When the Jews shall see in Christians, friends, brothers and benefactors, it will be time to talk of matters of faith, and interchange free and liberal opinions on the subject

---